

Ter herdenking aan Oupa en Ouma Scheffler(Staklies) se troudag in Kaapstad , `n eeu gelede vandag op 29 September 1906

In Januarie 1905 bevind Oupa hom op `n sendingpos van die Berlynse Sending, naby Gutu in die destydse Masjionaland. Hy is 31, het al kwaai onder malaria deurgeloopt en is `n vrygesel wat die eensaamheid voel. Hy besluit om openhartig aan sy ou vriend en predikant, Pastor Ewald Edelhoff in Oos-Pruise, oor die delikate saak van `n lewensmaat te skryf. So gou as wat die antwoord hierop met die trae pos hom bereik, word twee dames se name en besonderhede aan hom toevertrou en stuur hy die beslissende kabel van net twee woorde: "Staklies, Scheffler".

En daarmee word ons Ouma, wat haar gewillig verklaar het om `n onbekende bruidegom en die woeste Afrika aan te durf, se lewe in een oomblik handomkeer verander. Lydia Staklies, `n bekwame boekhoudster wat in Konigsberg, Oos-Pruise gewerk en net buite die stad by haar ouers op hul kleinhoewe gewoon het, gee hierna haar eerste tree na die grootste avontuur van haar lewe. Begin Mei 1905 skryf Oupa sy eerste brief aan haar, asook een aan haar vader. Sy antwoord hom in Junie met `n opgewekte, spontane, liewe brief. Hulle raak amptelik verloof en haar voorbereiding as sendelingsvrou begin onmiddelik. Sy moet Engels leer, die harmonium bemeester, `n bruidsuitset bymekaar kry, meubels uitsoek en laat verpak vir verskeping, `n mediese ondersoek ondergaan, haar toekomstige skoonvader Scheffler en familie gaan besoek en ook na ene Villa Malche gaan vir `n kursus saam met ander voornemende sendelingbruide om haar vir die nuwe lewe voor te berei.. Dan vind die dokter onverwags by haar `n hartklep-probleem; sy is fisies dus nie `n goeie kandidaat nie; maar, die paartjie besluit om voort te gaan met hulle planne, waaraan daar spoedig ook ander meer drastiese veranderings sou kom. .

Nou was dit weens Oupa se gesondheid. Reeds as kind swak en sieklik, kon hy na twee aanvalle swartwaterkoors wat hom byna sy lewe gekos het, nie langer in Masjionaland se Malaria- klimaat oorleef nie. Hoe graag hy ookal wou, want hy het elke oomblik van sy werk geniet, moes hy die N.G.-Sendingarts, dr.Helm, se raad volg en Kimberley toe vertrek waar hy `n derde aanval net-net oorlewe het. Dit was vir hom die einde van `n jeug- en lewenslange droom, maar die begin van `n nuwe lewe met geweldige uitdagings.

Die verloofdes se korrespondensie word intussen strykdeur ywerig voortgesit, en uit hierdie briewe leer ons ons jong grootouers ken as twee gelowige, beskaafde, intelligente, welsprekende en ingeligte mense wat probleme rustig en logies kon bespreek en tot `n verstandige ooreenkoms kom. Dit was iets wat hulle lewenslank volgehou het as basis van hul liefdevolle volwasse huwelik. Lydia en Fritz het werklik `n opreg gelukkige huwelik van 31 jaar gehad, volgens die getuienis van almal wat hulle geken het.

`n Jaar en vier maade na daardie eerste briewe, vandag presies `n eeu gelede, kom Ouma Lydia dus alleen met die Duitse boot Feldmarschalk in Kaapstad aan .

Volgens Tannie Ruth, was Ouma heel verbaas oor Kaapstad so klein was: Mens kon `n hele paar van hulle in Konigsberg inpas was, haar kommentaar! Sy't `n stad verwag ! Oupa was egter op die kaai om haar deur alles te help; hulle sou mekaar natuurlik van

fotos herken het. Hul lang, informele en hartlike korrespondensie sou hulle in staat gestel het om gemaklik te gesels, maar dit was weldeeglik hul eerste persoonlike ontmoeting! En dit moes spannend gewees het. Die troue sou nog dieselfde dag plaasvind! Ouma sou by die Pastorie verklee het, iemand het 'n paar rose en varings gepluk, en kort daarna is ons grootouers in die St. Matini-kerk in Langstraat deur pastor Fuchs in die huwelik bevestig. In die huweliksregister staan duidelik Ouma se sterk handtekening, asook Oupa s'n, syne wel as FK ipv die korrekte FC. Mens veronderstel dat die pastor die K vir Karl op die vorms ingevul het, en dat die bruidegom nie wou nie protesteer nie!

Ouma het toe reeds die een en ander van haar huis op Herberdsdale geweet want Oupa het haar 'n goeie beskrywing in sy laaste brief van 9 Augustus 1906 gegee. Daar was ses vertrekke plus kombuis en spens, asook 'n groot solder met verskillende kamers. 'n Groot bonus was die uitgebreide tuin en vrugteboord.en in die groentetuin het Oupa reeds aartappels laat plant en die wingerd was gesnoei. Die huis was egter maar leeg aangesien die meubels uit Masjonaland nog moes kom.. Maar, hulle sou eers Ladismith toe gaan vir die sinodesitting.: 'n kort huweliksreis dus, voor hul finale tuiskoms op Herberdsdale.

Dit was daar, in die pastorie, waar ook op 22 Januarie 1908 hul eersteling Anni gebore is. Dit was ook presies dieselfde huis waar Anni Stroebel in Desember 1932 as bruid ingestap het, want die N.G. Kerk het intussen die kerk en pastorie van die Berlynse Sending gekoop
Die res, soos ons weet, is ons familie-geskiedenis in Suid-Afrika.

Met groot erkentlikheid aan Oom Hans Scheffler en Alba Bouwer vir hul keur uit ons grootuurs se korrespondensie: "Liewe Lydia~Liewe Fritz", Tafelberg-Uitgewers BPK 1972, asook aan my man Jan vir sy hulp met die fotos.

Protea Hubregtse (Stroebel)
Durbanville
29 September 2006

Fotos:

1. Oupa na siekte in Masjonaland. Voorheen in Berlyn. Lydia Staklies, verlowingsfoto.
2. Lydia se moeder met haar kleindogter (Lena Zipplies) by hulle huis. Hier by Villa Malche het Ouma haar voorberei vir sendingwerk; haar kamer heel bo links met kruisie gemerk. Saam met haar kollegas en lektrises; sy is regs voor.
3. Lydia op besoek en kennismaking by haar aanstaande skoonvaner en familie.
Die troue. Eerste woonhuis: die Berlynse pastorie (later N.G.) op Herberdsdale.
- 4.Oupa op Mosselbaai met sy seuns. Die jong egpar met Anni.,verwagting, op Mosselbaai. Ouma en haar Rutchen voor die stoep op Mosselbaai.

